

תת"ע 10647/08/13 - מדינת ישראל נגד משה פוגל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 אפריל 2014

תת"ע 10647-08-13 מדינת ישראל נ' פוגל

בפני	כב' השופטת דלית ורד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	משה פוגל

החלטה

בפני בקשת ב"כ הנאשם, לאפשר למומחה מטעם ההגנה להגיע למעבדה של משטרת ישראל, ולהיות נוכח בעת ביצוע בדיקת תקינות תקופתית של מכשיר ינשוף כלשהו.

לדברי ב"כ הנאשם, בכוונתו לתקוף את משקלה של בדיקת התקינות, וללא בחינת פעילותו של טכנאי המעבדה, מבצע הבדיקה, תתנגד ההגנה להגשת תוכן כל שהוא, הבא להעיד על תקינות הינשוף.

ככל שהתביעה תעמוד על הגשת תעודות המעידות על תוכן מיכלי הכיול, תעמוד ההגנה על היות התיעוד מקורי ומלווה בתצהיר פרטני של עורכו.

בנוסף, מבקשת ההגנה לאפשר למומחה מטעמה לבקר במקום הייצור, על מנת להתרשם מטיב התהליך.

בתגובת המאשימה, נטען כי עניינה של הבקשה, הוא בגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982.

המאשימה הפנתה ל**בש"פ 3152/05 רמי בן יעיש נ' מדינת ישראל**, בו הוכר כ"חומר חקירה" כל "חומר קשור, בין במישרין ובין בעקיפין, לאישום וליריעה הנפרשת בפני בית המשפט". המבחן שאומץ הוא מבחן הרלוונטיות - מידת נגיעתו של החומר לאישום, שאמות המידה לבחינתו הם השכל הישר והענקת הזדמנות הוגנת לסנגוריה.

עם זאת, גם למבחן הרלוונטיות הרחב והגמיש נבעו בפסיקה גבולות וסייגים, ובפסיקה נקבע לא אחת כי זכות הנאשם לעיין ב"חומר חקירה", אינה יכולה להוות מכשיר להשגת מידע שהרלוונטיות שלו להגנת הנאשם ערטילאית ועמומה, תוך הפלגה ל"מחוזות רחוקים" שהקשר בינם לבין הגנת הנאשם הינו שולי (ראה: **בג"צ 233/85 עלי אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל ואח'**).

בפסיקה נקבע כי לצורך בחינת שאלת הרלוונטיות, מוטל על הנאשם להניח תשתית עובדתית מינימאלית בכדי לבסס את

הטענה כי החומר שגילוי מבוקש רלוונטי וחיוני להגנתו (ראה: **בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי ואח' נ' ביה"ד הצבאי ואח'**). המבקש כלל לא טרח להבהיר מהי חשיבות הפרטים הנדרשים להגנתו. מכאן כי אין מטרת הבקשה אלא רצון ההגנה לערוך "מסע דייג" למציאת פגם כלשהו במכשיר הינשוף ובבלוני הכיול, מבלי שיש לכך יסוד סביר בנסיבות המקרה.

לעצם הבקשה טענה ב"כ המאשימה כי המעבדה, בה מבוצעות בדיקות התחזוקה למכשור האכיפה המופעל בידי המשטרה, הינה מתקן משטרת מסווג. מעבדה זו מפוקחת ומבוקרת על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, ונושאת הסמכה מטעמה. אנשי המעבדה עובדים בה תחת תנאים סטריליים מפוקחים ומבוקרים, טכנאי המעבדה הוכשרו לתפקידיהם ופועלים בהתאם להוראות היצרן ונהלי משטרת ישראל.

בהתייחס לכך ציטטה ב"כ המאשימה את דברי כב' השופט ג'ובראן ב-**רע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' דריזין לפיהם: "בכוחן של הפעולות המבוצעות כיום על ידי משטרת ישראל, בהתאם לנהליה, להנחיות היצרן ולהלכות שיצאו תחת ידו של בית משפט זה, להפיק תוצאות מדויקות ואמינות דין מן המכשירים הנדונים, באופן המאפשר הרשעה בפלילים.."**

אשר לתקינות הינשוף, הפנתה המאשימה ל-**רע"פ 8135/07 אהוד גורן נ' מדינת ישראל**, שם קבע כב' השופט רובינשטיין כי **"אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית וראוי מבחינה חוקית"**. מסקנה זו נובעת גם מן הדין עצמו (סעיף 64 לפקודת התעבורה) כעולה מ-**ע"פ (מחוזי י-ם) 40202/07 מדינת ישראל נ' שלמה**.

המאשימה עמדה על כך ששאלת אמינות המכשיר נבחנה לעומק ב"**פרשת עוזרי**", (ת"ת ים) **11893/07 מדינת ישראל נ' מלכה עוזרי**), לרבות אופן הפעלתו וכיולו. על פי חוות דעת מומחים שבדקו את המכשיר, נקבע כי הינשוף, בהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, הינו מכשיר אמין, והוסיפה כי בלון הכיול הוא "אובייקט שניתן לסמוך עליו ברמת ודאות גבוהה על נתוניו המוצהרים".

לאור זאת ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה, ואף להשית הוצאות על ב"כ המבקש, בהיות הבקשה מושתתת על טיעונים שנידונו ונדחו לא אחת בפסיקה, ומשכך מהווה התנהלות טורדנית וקנטרנית.

דין והכרעה:

1. השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לעיון בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**) נידונו לאחרונה בפסק דינו של כבוד השופט עמית ב-**בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאור שיינן**, בו צוין, בין היתר, כדלקמן:

"תנאי מקדמי לגילוי ולהעברת חומר חקירה הוא רלבנטיות. לפרשנות המונח "חומר חקירה" אנו נדרשים למבחן הרלבנטיות בהתאם למבחני השכל הישר ונסיון החיים.. מבחנים אלה מדריכים את בית המשפט בשאלה איזה חומר רלבנטי להגנת הנאשם, על מנת להעניק לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה (בג"ץ 5274/91 חוזה נ' שר המשטרה, פ"ד

מו(1) 724 (1992)).

בית המשפט אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלבנטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית (עניין אלהוזייל). בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי ימצא באותו חומר סיוע לנאשם... הביטוי לפיו "אין חקר לתבונת סניגור" אינו מפתח לקבלת כל חומר, מקום בו מדובר באפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין."

2. בתיק **ת"ת (ים) 11893/07 מדינת ישראל נ' מלכה עוזרי**, טענה ההגנה (אשר בא כוח הנאשם שבפניי נמנה על צוות ההגנה דאז), כי יש לבצע את כיוול מכשיר הינשוף ותחזוקתו במעבדה מוסמכת חיצונית, אך אם מעבדת משטרת התנועה תמשיך בביצוע פעולות אלה, אזי יש לפעול להסמכתה על-ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, לפי תקן ISO 17025.

בית המשפט קיבל טענה זו, וקבע כי מן הראוי שמעבדת משטרת התנועה, תפעל תחת הרשות הלאומית להסמכת מעבדות (רשות אשר הוקמה מכוח חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, תשנ"ז-1997), באופן שתהפוך למעבדה מוסמכת.

באשר לתקן ISO 17025, הוסבר בפסק הדין, כי תקן זה התקבל גם כתקן ישראלי במכון התקנים וקרוי ת"י 17025, ושמו: "דרישות כלליות לכשירות מעבדות בדיקה וכיול".

בעקבות המלצת בית המשפט, פעלה המשטרה להסמכתה של מעבדת מכשור ואכיפה באגף התנועה, ואכן, באפריל 2013, הוסמכה המעבדה על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, לרבות כמעבדת כיוול על פי תקן ISO 17025.

מכאן עולה כי כשירותה המקצועית של המעבדה ותפקודה המקצועי השוטף, מסורים כיום לפיקוח הרשות הלאומית להסמכת מעבדות.

מבקשת ההגנה עולה כי, למעשה, ברצונה לפקח על האופן בו מתנהלת המעבדה, בכל הנוגע לביצוע בדיקה תקופתית למכשיר הינשוף. איני סבורה כי מהות הבקשה, חוסה תחת בקשה לגילוי חומר ראיות לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ובפרט אני סבורה כי אין להיענות לה, כאשר מדובר במעבדה מוסמכת, המפוקחת על ידי הגורם המוסמך לכך על פי חוק.

3. קיימים נהלים מפורטים לגבי אופן ביצוע ביקורת תקופתית למכשיר הינשוף, הנערכת במעבדת משטרת התנועה מדי שישה חודשים. אין כל קושי בקבלת נהלים אלה, אשר הוגשו כחלק מחומר הראיות במספר תיקים שנוהלו בפניי.

טכנאי מעבדה העורך למכשיר ביקורת תקופתית, נדרש למלא דו"ח אודות פעולותיו, בו מפורטות אחת לאחת הבדיקות שביצע, ומה היו תוצאות כל בדיקה. דו"ח הביקורת הינו בגדר חומר חקירה, ומוגש לבית המשפט במסגרת ראיות התביעה, על ידי אותו טכנאי מעבדה שערך את הבדיקה.

אין בבקשה שבפניי משום השגה על הנהלים לביצוע הביקורת התקופתית, ולא נטען כי אין בהם כדי להבטיח את תקינות

כיולו של מכשיר הינשוף. נטען כי המומחה מבקש להתרשם מטיבו ואיכותו של התהליך הבדיקה ולצפות באופן בו נערכת הבדיקה.

אני סבורה כי יש יסוד ממשי לטענתה של התביעה כי מדובר "במסע דייג", היות וההגנה לא הצביעה על כשל כל שהוא בתהליך הבדיקה, ממנו עולה צורך בבדיקתו באמצעות נוכחות פיזית של מומחה מטעמה. במסגרת שמיעת הראיות בתיק זה, אמור להעיד טכנאי המעבדה שערך את הביקורת התקופתית למכשיר הינשוף הספציפי בו בוצעה הבדיקה. בחקירתו הנגדית תהיה רשאית ההגנה לברר את כל הנוגע לבדיקות שרשם כי בוצעו על ידו בהליך הביקורת התקופתית.

4. בקשת ההגנה כי המומחה מטעמה יבקר במקום הייצור של בלוני הגז, הועלתה ללא תשתית משפטית כלשהיא, ומבלי להתייחס לכך שיצרנית בלוני הגז הינה חברה מסחרית זרה שמקום מושבה בבריטניה, וקשריה עם משטרת ישראל הינם קשרי ספק-לקוח. בפסק דין **רע"פ 3981/11 נעם שרביט נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון כי מהמסמכים שהגישה התביעה, ובכללן תעודה המאשרת כי היצרן הבריטי הוא יצרן עצמאי של גז כיול וכי מקום מושבו בבריטניה; תיעוד המאשר כי היצרן הבריטי עמד בתקן איכות בינלאומי; תעודה המאשרת כי המעבדה הבודקת את בלוני הגז המיוצרים על ידי היצרן הבריטי עושה זאת תחת תקן איכות בינלאומי, וכן חוות דעת המתארת את הליך הייצור של בלוני הגז, עולה אמינות הייצור של בלוני הכיול. עם זאת, נקבע כי אם בעתיד תתעורר מחלוקת בנוגע לבלוני הכיול, מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הראיה המוסדית בדרך הרגילה, בתצהיר שיוגש מטעם היצרן, ובמידת הצורך בהבאת המצהיר לחקירה. מכאן עולה כי בית המשפט העליון התווה את הדרך לביצוע בדיקת אמינות הייצור של בלוני הכיול.

בסופו של יום, לא שוכנעתי כי הבקשה עומדת באמות המידה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ולכן אני דוחה את הבקשה. בפני ב"כ המבקש האפשרות להתנגד באופן מנומק ופרטני להגשת כל מסמך מטעם התביעה, במועד הדיון בו תתבקש הגשתו, והתנגדותו תידון לגופו של עניין.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, במעמד הצדדים.